



08/231-305/17P
10.03.2023

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

II СЕСІЯ IX СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

№ _____

проект

**Про звернення Київської міської ради до
Президента України – Верховного
Головнокомандувача Збройних Сил України,
Міністерства оборони України щодо
присвоєння Мацієвському Олександрові
Ігоровичу звання Герой України із
врученням орденоу «Золота Зірка»
(помертньо)**

Відповідно до Конституції України, законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про столицю України – місто-герой Київ», Регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київської міської ради від 04 листопада 2021 року № 3135/3176, з метою увічнення пам'яті про мужність солдата роти вогневої підтримки 163-го окремого батальйону територіальної оборони 119-й окремої бригади територіальної оборони Сил територіальної оборони України Збройних Сил України Олександра Мацієвського, злочинно вбитого російськими солдатами за відмову зняти шеврон Збройних Сил України та гасло «Слава Україні!» Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Направити звернення Київської міської ради до Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, Міністерства оборони України щодо присвоєння Мацієвському Олександрові Ігоровичу звання Герой України із врученням орденоу «Золота Зірка» (помертньо), що додається.
2. Оприлюднити це рішення у встановленому законодавством України порядку.
3. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків.

Київський міський голова

Віталій КЛИЧКО

ПОДАННЯ:

Депутати Київської міської ради

Бондаренко В.В.
Смечко А.О.
Москаль О.О.
Бродський О.А.
Сюжак В.В.
Слободяновський В.М.
Андреев В.Є.
Кокорев М.Б.
Жирнак Т.Т.
Трубіцин В.С.
Вітрянський А.О.
Присяжнюк М.О.

ПОГОДЖЕНО:

Постійна комісія Київської міської
ради з питань місцевого самоврядування,
регіональних та міжнародних зв'язків
Голова

Юлія ЯРМОЛЕНКО

Секретар

Ігор ХАЦЕВИЧ

В.о. начальника управління
правового забезпечення діяльності
Київської міської ради

Валентина ПОЛОЖИШНИК

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту рішення Київської міської ради

«Про звернення Київської міської ради до Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, Міністерства оборони України щодо присвоєння Мацієвському Олександрові Ігоровичу звання Герой України із врученням ордена «Золота Зірка» (по смертно)»

1. Опис проблем, для вирішення яких підготовлено проект рішення, обґрунтування відповідності та достатності передбачених у проекті рішення механізмів і способів вирішення існуючих проблем, а також актуальності цих проблем для територіальної громади міста Києва.

6 березня 2023 року мережу Інтернет облетіло відео, на якому російські військові злочинці розстрілюють беззбройного українського військового за відмову зняти шеврон Збройних Сил України та гасло «Слава Україні!».

Україна та Світ вражені не тільки черговим воєнним злочином з боку російських фашистів, але і мужністю загиблого українського бійця. Мужністю, яка перегортає усе всередині, стає одним із безсмертних символів незламності та патріотизму України.

Станом на сьогодні цього героя ідентифіковано. Це Олександр Ігорович МАЦІЄВСЬКИЙ – солдат роти вогневої підтримки 163-го окремого батальйону територіальної оборони 119-й окремої бригади територіальної оборони Сил територіальної оборони України Збройних Сил України.

Поведінка героя, якого було захоплено у полон під час бою, який виконував завдання у дуже складній обстановці, далеко перевищує звичайні вимоги до виконання військового обов'язку. Росіяни, які виклали відео, намагались принизити його пам'ять.

Але насправді увесь світ побачив жахливий злочин російських військових проти неозброєного бійця. Російська армія здає без бою захоплені міста, російські війська тікають з поля бою якщо потрапляють в оточення, російські військові легко здаються у полон, тому що для них ця війна – це лише великий заробіток, кар'єра, звільнення від засудження.

Україна веде війну за незалежність, українці йдуть у бій заради української нації, українці віддають життя за свою землю, заради пам'яті загиблих героїв, заради гідності та честі.

У нас багато символів цієї великої війни. Але оці кілька секунд, коли Герой дивиться в обличчя смерті та розгорнутим на нього стволам росіян з усвідомленням своєї правоти, і на вимогу зняти шеврон Збройних Сил України відповідає «Слава Україні!» – це саме та сила, яка розгромила «другу армію світу», це той урок, який треба викладати у школах та на курсі молодого бійця.

Київська міська рада в порядку, передбаченому Указом Президента України від 02 грудня 2002 року № 1114/2002 «Про звання Герой України», звертається до Міністерства оборони України ініціювати присвоєння Мацієвському Олександрові Ігоровичу звання Герой України із врученням ордена «Золота Зірка» (по смертно) та до Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України присвоїти Мацієвському

Олександрові Ігоровичу звання Герой України із врученням ордону «Золота Зірка» (посмертно).

2. Правове обґрунтування необхідності прийняття рішення (з посиланням на конкретні положення нормативно-правових актів, на підставі й на виконання яких підготовлено проект рішення).

Проект рішення Київської міської ради пропонується направити у відповідності до Конституції України, законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про столицю України – місто-герой Київ», Регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київської міської ради від 04 листопада 2021 року № 3135/3176.

3. Опис цілей і завдань, основних положень проекту рішення, а також очікуваних соціально-економічних, правових та інших наслідків для територіальної громади міста Києва від прийняття запропонованого проекту рішення.

Проект рішення Київської міської ради підготовлено з метою увічнення пам'яті про мужність солдата роти вогневої підтримки 163-го окремого батальйону територіальної оборони 119-й окремої бригади територіальної оборони Сил територіальної оборони України Збройних Сил України Олександра Мацієвського, злочинно вбитого російськими солдатами за відмову зняти шеврон Збройних Сил України та гасло «Слава Україні!».

Проект рішення Київської міської ради містить положення про направлення звернення, офіційного оприлюднення рішення Київської міської ради, покладення контролю за його виконанням.

4. Фінансово-економічне обґрунтування та пропозиції щодо джерел покриття цих витрат.

Реалізація проекту рішення Київської міської ради не потребує додаткових витрат з бюджету міста Києва, оскільки останній є організаційно-розпорядчим актом.

5. Прізвище або назва суб'єкта подання, прізвище, посада, контактні дані доповідача проекту рішення на пленарному засіданні та особи, відповідальної за супроводження проекту рішення.

Суб'єктом подання проекту рішення є депутати Київської міської ради.

Особою, відповідальною за супроводження проекту рішення та доповідачем проекту рішення на пленарному засіданні є депутат Київської міської ради Володимир Бондаренко.

Депутати Київської міської ради

Володимир В. Бондаренко
Степан М. С. [підпис]
Михайло [підпис]
Бродський О. М. [підпис]
Александрівський Р. Н. [підпис]
Трушчин В. С. [підпис]
Савок [підпис]
Косишкін [підпис]
Андрійчук В. Е. [підпис]

ЗАТВЕРДЖЕНО

рішення Київської міської ради

№ _____

ЗВЕРНЕННЯ

Київської міської ради до Президента України – Верховного
Головнокомандувача Збройних Сил України, Міністерства оборони України
щодо присвоєння Мацієвському Олександрові Ігоровичу звання Герой України
із врученням ордена «Золота Зірка» (посмертно)

6 березня 2023 року мережу Інтернет облетіло відео, на якому російські військові злочинці розстрілюють беззбройного українського військового за відмову зняти шеврон Збройних Сил України та гасло «Слава Україні!».

Україна та Світ вражені не тільки черговим воєнним злочином з боку російських фашистів, але і мужністю загиблого українського бійця. Мужністю, яка перегортає усе всередині, стає одним із безсмертних символів незламності та патріотизму України.

Станом на сьогодні цього героя ідентифіковано. Це Олександр Ігорович **МАЦІЄВСЬКИЙ** – солдат роти вогневої підтримки 163-го окремого батальйону територіальної оборони 119-й окремої бригади територіальної оборони Сил територіальної оборони України Збройних Сил України.

Олександр **МАЦІЄВСЬКИЙ** народився 10 травня 1980 року. Проживав у Ніжині. Олександр раніше не мав досвіду військової служби, але одразу після початку російського вторгнення 24 лютого 2023 року пішов добровольцем у склад 163 ОБТрО 119 ОБрТрО, яка захищала Чернігівську область.

Він був людиною з дуже жорстким характером, але на нього у бойовій обстановці можна було покластися і товаришам і командирю.

У листопаді 2022 року його підрозділ був перекинутий в район міста Бахмут, де він виконував завдання близько місяця. Олександр **МАЦІЄВСЬКИЙ** та його товариші мали певний рівень підготовки і вони стали обстріляним підрозділом. Коли фронт було прорвано під м. Соледар, і треба було рятувати побратимів, які продовжували обороняти місто, 163-й батальйон було направлено у район бою.

30 грудня 2022 року з самого ранку рота вогневої підтримки, в якій Олександр **МАЦІЄВСЬКИЙ** мав посаду снайпера, зайняла позиції в районі міста Соледар Донецької області. Вони мали вийти на лінію зіткнення, закріпитись та втримати лісопосадку, щоб прикрити напрямок, на якому вже не було наших військ. Ворог був близько, але інформації де знаходився противник у підрозділу не було, треба було діяти швидко, щоб врятувати наші війська у м. Соледар.

Оскільки наших сил було мало, а фронт треба було контролювати широкий, взвод **МАЦІЄВСЬКОГО** отримав низку окремих позицій у гущі чагарнику, які не дозволяли візуальне спостереження одна за одною. На крайньому фланзі на позицію було розміщено 5 бійців, разом з Олександром **МАЦІЄВСЬКИМ**.

У наших бійців не було часу на вивчення обстановки, організацію оборони, розвідку, оскільки майже одразу сходу вони були атаковані противником, який вже висунувся на рубіж розгортання нашого підрозділу. Фактично зав'язався зустрічний бій, який тривав по усій позиції 12 годин. Ніжинська територіальна оборона втримала лісопосадку, втримала усі позиції, крім однієї. Під час бою зв'язок з групою бійців та Олександром МАЦІЄВСЬКИМ було втрачено. Спроби його взводу дістатись цих позицій зустріли вогонь ворога, було зрозуміло, що позицію захоплено.

Що саме трапилось під час бою невідомо. Олександр виходив у бій у повному бойовому спорядженні. Він був за посадою снайпером роти вогневої підтримки, але через певні обставини у цей бій він пішов зі звичайним автоматом.

Очевидно, відео зняте вже після того, як за невідомих обставин Олександр МАЦІЄВСЬКИЙ був захоплений у полон, оскільки ніякого спорядження на ньому на відео не було.

Побратими впевнені, що МАЦІЄВСЬКИЙ зробив усе належне, він не здавався, а був захоплений раптово, не маючи можливості вести бій. Це могло статися через складну обстановку зустрічного бою, оскільки ворог вже фактично досягнув наших позицій, їх могли обійти з тилу або з флангу.

У лютому тіло Олександра МАЦІЄВСЬКОГО та двох його побратимів було повернуто додому, але на той момент ніякої інформації про обставини його загибелі не було. Результати судово-медичної експертизи відповідають пораненням, які видно на відео. Тіла ще двох зниклих бійців не повернуто, побратими чекають інформації про їхню долю.

14 лютого 2023 року Олександра МАЦІЄВСЬКОГО було поховано на кладовищі у Ніжині.

Поведінка героя, якого було захоплено у полон під час бою, який виконував завдання у дуже складній обстановці, далеко перевищує звичайні вимоги до виконання військового обов'язку. Росіяни, які виклали відео, намагались принизити його пам'ять.

Але насправді увесь світ побачив жахливий злочин російських військових проти незброєного бійця. Російська армія здає без бою захоплені міста, російські війська тікають з поля бою якщо потрапляють в оточення, російські військові легко здаються у полон, тому що для них ця війна – це лише великий заробіток, кар'єра, звільнення від засудження.

Україна веде війну за незалежність, українці йдуть у бій заради української нації, українці віддають життя за свою землю, заради пам'яті загиблих героїв, заради гідності та честі.

У нас багато символів цієї великої війни. Але оці кілька секунд, коли Герой дивиться в обличчя смерті та розгорнутим на нього стволам росіян з усвідомленням своєї правоти, і на вимогу зняти шеврон Збройних Сил України відповідає «Слава Україні!» – це саме та сила, яка розгромила «другу армію світу», це той урок, який треба викладати у школах та на курсі молодого бійця.

Київська міська рада в порядку, передбаченому Указом Президента України від 02 грудня 2002 року № 1114/2002 «Про звання Герой України»,

звертається до Міністерства оборони України ініціювати присвоєння
Мацієвському Олександрові Ігоровичу звання Герой України із врученням
ордену «Золота Зірка» (помертньо) та до Президента України – Верховного
Головнокомандувача Збройних Сил України присвоїти Мацієвському
Олександрові Ігоровичу звання Герой України із врученням ордена «Золота
Зірка» (помертньо).

Київський міський голова

Віталій КЛИЧКО

В. Гондаренко
Синько О.
Москаленко Т. Д.
Бродський О. І.
Слюсар В. В.
Кожановський Н. В.
В. Гондаренко Леонидовський В. М.
Виноградов В. В.
Жеремченко Т. Т.
Трухан В. С.

У ТрО “Північ” повідомили, що розстріляного на відео захисника опізнали як бійця 119 бригади ТрО (уточнено)

Його впізнали родичі та побратими.

Facebook

Twitter

LB.ua в Google News



Фото: facebook.com/RDTerritorialDefenseForcesNorth

Українського військового, якого російські окупанти розстріляли після слів "Слава Україні", опізнали як Олександра Мацієвського з Ніжина – бійця 119-ої окремої бригади сил Тероборони Чернігівської області.

Про це повідомили у Регіональному управлінні сил ТрО “Північ”. Згодом в управлінні наголосили, що інформація не є остаточною ідентифікацією особи Олександра Мацієвського.

"До повного завершення проведення офіційного розслідування і офіційного підтвердження особи на відео уповноваженими на те органами не слід робити передчасних висновків. У попередньо викладеному матеріалі зазначається тільки ствердження близьких родичів та побратимів загиблого Героя на відео. Звертаємо увагу! Станом на сьогодні ми не можемо ані підтвердити, ані спростувати будь-які припущення щодо встановлення особи українського Героя з цього відео", – йдеться у повідомленні.

Олександр і ще четверо захисників зникли 30 грудня 2022 року на околицях Соледачу. Військові під час переміщення прийняли зустрічний бій з переважаючими силами противника.

"Десь о 12-й годині візуальний контакт і зв'язок з ними зник. Прорватися до місця їхньої позиції підкріплення не змогло через безперервний мінометний обстріл та щільний вогонь зі стрілецької зброї", – йдеться у повідомленні.

Подробиці бою невідомі, так само як деталі смерті. "Невідомо, хто і як загинув, невідомо, як Олександр потрапив у полон, свідків, на жаль, не лишилося, всі загиблі або зниклі безвісти", – зазначили у ТрО.

Олександра на відео впізнали мати, син Михайло і військовослужбовці його підрозділу. Поховали захисника 14 лютого у Ніжині.

ПІДПИСУЙТЕСЬ НА НАШ YOUTUBE-KANAL



Фото: facebook.com/RDTerritorialDefenseForcesNorth



Фото: facebook.com/RDTerritorialDefenseForcesNorth



Олександр Мацієвський

Раніше [«Громадські»](#) повідомили, що захисника з відео опізнали як бійця 30-ї окремої механізованої бригади Тимофія Шадуру.

Нагадаємо, 6 березня в соцмережах поширили відео, на якому російські окупанти [розстріляли](#) [батька](#) [загиблого українського військового](#). Спочатку чоловік у формі ЗСУ дивиться в бік, де розташована

камера, а голос за кадром каже: "Знімай його", маючи на увазі шеврон військового. На це полонений відповідає: "Слава Україні". Після цього його розстрілюють.

Уповноважений Верховної Ради з прав людини Дмитро Лубінець розіслав це відео міжнародним партнерам нашої держави та колегам-омбудсманам.

Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба заявив, що винні у вбивстві беззбройного українського військовополоненого мають постати перед правосуддям. Він звернувся до прокурора Міжнародного кримінального суду Каріма Хана із закликом негайно розпочати розслідування МКС цього жахливого військового злочину.

Президент Володимир Зеленський також пообіцяв знайти вбивць Героя.

У 119-й бригаді тероборони вважають, що на відео страти полоненого українського військового — їхній боєць

8 березня, 20:43 8209

Поділитися:



Олександр Мацевський (Фото:Регіональне управління Сил ТрО Північ Збройних Сил України / Facebook)

У 119-й бригаді територіальної оборони вважають, що полонений український військовослужбовець, якого росіяни розстріляли після слів Слава Україні, — боєць 163-го батальйону бригади Олександр Мацевський.

Про це сказав начальник служби зв'язків із громадськістю 119-ї бригади Сергій Калівіченко у коментарі [Суспільному](#).

Олександр Мацевський працював у Києві електромонтером, а після початку повномасштабного вторгнення Росії вступив у військкомат. Навесні 2022 року він захищав Чернігівську область, у грудні брав участь у боях під Іллінцем Донецької області. 30 грудня він пішов на завдання зі ще чотирма військовослужбовцями, і під час бою з ними зник зв'язок.

«Ми до кінця не знаємо подробиці того бою. Невідомо, хто і як загинув, невідомо, як Олександр потрапив у полон, опинився на жаль, не довчилося — всі загинули або зникли безвісті. Щодо відео: мати Олександра, його син Михайло і військовослужбовці його підрозділу впізнали побратима на цих кадрах», — [повідомили](#) у Facebook 119-ї бригади.

Як пише Суспільне, Олександр Мацевський був снайпером, але вийшов на останнє завдання з автоматом. Командир підрозділу сказав, що впізнав бійця з перших секунд відео: «Саша незадовго до розстрілу отримав характерне поранення над бровою. Наш медик обробляв йому цю рану. Ми опізнали його на відео. Манера розмови, тримання сигарети й онця характерна рана, — це Олександр Мацевський».

Мати бійця Параска Демчук теж впізнала сина, повідомляє видання: «Це мій Саша! Мій Саша! Погляд, руки, статура, ось ця фігура і ці його плечі. Це мій єдиний син».

Командир підрозділу, який бачив кадри з опізнання тіла військового, сказав, що поранення відповідають пострілам, які робили російські військові на відео.

«У Саші були вогнепальні поранення біля грудей, в животі, а голова була продавлена. На тілі я знайшла родимку, саме таку, яка була в Саші. Це був він», — сказала мати.

Читайте також:



Неофіційна версія. Чи міг
Олександр Мацієвський бути
військовослужбовцем, якого
розстріляли росіяни після
слів «Слава Україні»: що
відомо

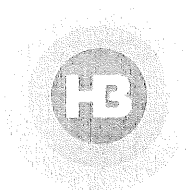
Про те, що розстріляний росіянами захисник — саме Олександр Мацієвський, також повідомило у Facebook регіональне управління Сил ТрО Північ ЗСУ.

«30 грудня 2022 року на околицях Соледару він і ще четверо військовослужбовців під час переміщення прийняли зустрічний бій з переважаючими силами противника. Десь о 12-й годині візуальний контакт і зв'язок з ними зник. Прорватися до місця їхньої позиції підкріплення не змогло через безперервний мінометний обстріл та щільний вогонь зі стрілецької зброї», — сказано в повідомленні.

У лютому тіло Олександра Мацієвського повернули додому на Чернігівщину. 14 лютого 2023 року військовослужбовця поховали на цвинтарі в Ніжині.

«Мати згадує — з появою в Мережі відео загибелі моє серце знову сколихнулось. Це був мій Сашко, а потім дзвінок від його сина, він зі сльозми кричав: „Я бачив, як вбили мого батька!“. Мати твердо знає свого сина і його вчинок, який облетів увесь світ, його чітко характеризує. Вона впевнена, що побратими пометяться за нього», — написали в Силах ТрО.

6 березня у Мережі з'явилося відео розстрілу беззбройного українського військовополоненого після того, як він вимовляє фразу Слава Україні. Де і коли було знято відео, невідомо.



Дайджест головних новин

Безкоштовна email-розсилка лише відбірних матеріалів від редакторів NV

ВАШ EMAIL

ПІДПИСИ

Розсилка відправляється з понеділка по п'ятницю

У Міноборони раніше поширили попередню версію, що загиблим військовим може бути борець 30-ї окремої механізованої бригади Тимофій Шадур. Він вважається зниклим безвісти з 3 лютого 2023 року після бойових дій у районі Бахмута.

Читайте також:

Уповноважений Верховної Ради з прав людини Дмитро Лубінець відправив відео розстрілу українського



У пошуках імені героя. Що
відомо про військового ЗСУ,
який ймовірно був
розстріляним полоненим
на резонансному відео

військовополоненого міжнародним партнерам та колегам-
омбудсменам із різних країн світу як підтвердження чергового
воєнного злочину Росії.

Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба назвав розстріл
українського військовополоненого жакливим воєнним злочином і
ще одним доказом того, що війна РФ проти України є геноцидом.
Президент Володимир Зеленський наголосив, що Україна знайде
вбивць захисника.

Правоохоронці відкрили кримінальну справу за ч.2 ст. 438

КК України (порушення законів і звичаїв війни).



Юрій Бугусов
Журналіст, громадський діяч

Олександр Мацієвський. Героя, якого розстріляли росіяни, опізнано

7 березня, 13:38 glavcom.ua



Олександр Мацієвський, який загинув, був одним з тих, хто зробив усе напевно, щоб це сталося, а був захищений. Він був одним з тих, хто зробив усе напевно, щоб це сталося, а був захищений. Він був одним з тих, хто зробив усе напевно, щоб це сталося, а був захищений.

У лютому тіло Олександра Мацієвського та двох його побратимів було повернуто додому

Цей подвиг просто перегортає усе всередині та стає одним з безсмертних символів незламності та патріотизму України. Воїни 163-го батальйону ТРО стверджують, що впізнали Героя, якого розстріляли росіяни за те, що на вимогу зняти шеврон ЗСУ він відмовився та гордо відповів «Слава Україні».

Мацієвський Олександр Ігоревич, солдат роти вогневої підтримки 163-го батальйону Територіальної оборони міста Ніжин 119-ї бригади сил ТРО.

Бійці відвідали мати загиблого воїна у місті Ніжин і отримали підтвердження від його родичів. Точна ідентифікація має ключове значення, тому інформація про особу загиблого має бути аргументованою та підтвердженою з кількох джерел. На фото є характерна деталь – закритий пластирем забій над правою бровою. Олександр отримав забій приблизно за два тижні до загибелі, прижиттєве фото забою мені надали. Також прикметою є зелений шеврон ЗСУ, який подарував бійцю його командир взводу, його фото у мене також є. І важливим фактом є посмертна судово-медична експертиза, яка була зроблена перед похованням Олександра у лютому. На фото з моргу, яке я

отримав, чітко видно кульові отвори саме у тих місцях, де влучали кулі на відео.

Тим не менше, будемо чекати повного оприлюднення усієї інформації про обставини загибелі з офіційних джерел, яким надаємо усі наявні дані.

Ось що розповіли побратими про обставини життя та героїчної загибелі Воїна:

Олександр Мацієвський народився 10 травня 1980 року у місті Кишинів, Молдова, у 2008 році переїхав з родиною до України, до міста Ніжин, де проживає його мама. Олександр раніше не мав досвіду військової служби, але одразу після початку російського вторгнення 24 лютого пішов добровольцем у склад 163-го батальйону 119-ї бригади, яка захищала Чернігівську область.

Він був людиною з дуже жорстким характером, але на нього у бойовій обстановці можна було завжди покластися і товаришам і командирів. Надійний та вимогливий до усіх, але насамперед до себе.

У листопаді його підрозділ був перекинутий в район міста Бахмут, де він виконував завдання близько місяця. Олександр Мацієвський та його товариші мали певний рівень підготовки і вони стали обстріляним підрозділом. Коли фронт було прорвано під Соледаром, і треба було рятувати побратимів, які продовжували обороняти місто, 163-й батальйон було піднято по тривозі.

30 грудня з самого ранку рота вогневої підтримки, в якій Олександр Мацієвський мав посаду снайпера, зайняла позиції в районі міста Соледар Донецької області. Вони мали вийти у неконтрольовану зону, закріпитись та втримати лісопосадку, щоб прикрити напрямом, на якому вже не було наших військ. Ворог був близько, але інформації де знаходився противнику підрозділу не було, треба було діяти швидко, щоб врятувати наші війська у Соледарі.

Оскільки наших сил було мало, а фронт треба було контролювати широкий, взвод Мацієвського отримав низку окремих позицій у гущі чагарнику, які не дозволяли візуальне спостереження одна за одною. На крайньому фланзі на позицію було розміщено 5 бійців, включно з Олександром Мацієвським.

У наших бійців не було часу на вивчення обстановки, організацію оборони, розвідку, оскільки майже одразу сходу вони були атаковані противником, який вже висунувся на рубіж розгортання нашого підрозділу. Фактично зав'язався зустрічний бій, який тривав по усій позиції 12 годин. Ніжинська тероборона втримала лісопосадку, втримала усі позиції, крім однієї. Під час бою зв'язок з групою бійців та Олександром Мацієвським було втрачено. Спроби його взводу дістатись цих позицій зустріли вогонь ворога, було зрозуміло, що позицію захоплено.

Що саме трапилось під час бою невідомо. Олександр виходив у бій у повному бойовому спорядженні. Він був за посадою снайпером роти вогневої підтримки, але через певні обставини у цей бій він пішов зі звичайним автоматом.

Очевидно, відео зняте вже після того, як за невідомих обставин Олександр Мацієвський був захоплений у полон, оскільки ніякого спорядження на ньому

на відео не було.

Побратими впевнені, що Мацієвський зробив усе належне, він не здавався, а був захоплений раптово, не маючи можливості вести бій. Це могло статися через складну обстановку зустрічного бою, оскільки ворог вже фактично досягнув наших позицій, їх могли обійти з тилу або з флангу».

У лютому тіло Олександра Мацієвського та двох його побратимів було повернуто додому, але на той момент ніякої інформації про обставини його загибелі не було. Результати судово-медичної експертизи відповідають пораненням, які видно на відео. Тіла ще двох зниклих бійців не повернуто, побратими чекають інформації про їхню долю.

14 лютого Олександра Мацієвського було поховано на кладовищі у Ніжині.

Таким чином можлива точна ідентифікація загиблого та відео розстрілу.

Побратимам відомо, що у героя є син 19-ти років.

Мама героя – Параска Михайлівна Демчук, проживає у місті Ніжин. Сьогодні її провідали товариші Олександра, повідомили про наявну інформацію про долю її сина.

Поведінка героя, якого було захоплено у полон під час бою, який виконував завдання у дуже складній обстановці, далеко перевищує звичайні вимоги до виконання військового обов'язку. Росіяни, які виклали відео, намагались принизити його пам'ять.

Але насправді увесь світ побачив жахливий злочин російських військових проти неозброєного бійця. Російська армія здає без бою захоплені міста, російські війська тікають з поля бою, якщо потрапляють в оточення, російські військові легко здаються у полон, тому що для них ця війна – це лише великий заробіток, кар'єра, звільнення від засудження.

Україна веде війну за незалежність, українці йдуть у бій заради української нації, заради вільного майбутнього, українці віддають життя за свою землю, заради пам'яті загиблих героїв, заради гідності та честі.

У нас багато символів цієї великої війни. Але оці кілька секунд, коли Герой дивиться в обличчя смерті та розгорнутим на нього стволам росіян з усвідомленням своєї правоти, і на вимогу зняти шеврон ЗСУ відповідає неймовірно гідно та сміливо: «Слава Україні!» – це саме та сила, яка розгромила «другу армію світу», це той урок, який треба викладати у школах та на курсі молодого бійця, це саме та честь, з якої складається воля та майбутнє України.

Ми переможемо, тому що у Росії нема жодного такого бійця, і тому що Україну захищають багато десятків тисяч таких героїв. Ми зробимо все, щоб усі обставини цієї історії були встановлені та подвиг Героя був справедливо відзначений та увічнений.

Тепер будемо чекати на офіційну інформацію, усі матеріали у слідства вже є.

Читайте також:

- Розстріл українського полоненого: Генпрокуратура розпочала розслідування
- Росіяни оприлюднили відео розстрілу українського полоненого: Банкова жорстко відреагувала
- Розстріл українського воїна: Лубінець відправив відео омбудсманам із різних країн
- Розстріл українського військового. Міноборони терміново звернулося до українців

Джерело

Думки авторів рубрики «Думки вголос» не завжди збігаються з позицією редакції «Главкома». Відповідальність за матеріали в розділі «Думки вголос» несуть автори текстів



**Заступник міського голови –
секретар Київської міської ради**

Ярмоленко Ю. О.
Положишник В. О.

Прошу розглянути проєкт рішення від 10.03.2023
№ 08/231 – 305/ПР в установленому порядку.

Омельченко А. В.

Для контролю за проходженням та тиражування.

Павлову Ю. С.
Гришаєвій К. Г.
Хонді М. П. – до відома

Володимир БОНДАРЕНКО

“10” березня 2023 року
№ 08/231 – 305/ПР